

[Statsministeren]

mærkbar fremgang i beskæftigelsen forudsætter et bedre fungerende arbejdsmarked.

Der er ingen muligheder for at slække på kravene om større opsparing. Det gælder både den offentlige og den private opsparing. Det offentliges opsparing skal styrkes ved at videreføre en meget stram udgiftspolitik. Den private opsparing skal stimuleres ved, at skatten på kapitalindkomst bliver lavere, og ved en udbredelse af arbejdsmarkedspensioner til hele arbejdsmarkedet. Regeringen er parat til at bane vejen for en stigende pensionsopsparing såvel gennem kollektive aftaler som gennem individuelle ordninger.

Regeringen har klart tilkendegivet, at den ikke kan medvirke til, at arbejdsmarkedet ved lovgivning pålægges at indbetale obligatoriske pensionsbidrag til nye pensionskasser, men regeringen er parat til at finde løsninger, som tilskynder til, at den form for arbejdsmarkedspensioner, som vi allerede kender på en tredjedel af arbejdsmarkedet, efterhånden udbredes til hele arbejdsmarkedet. Derfor har regeringen også – som det fremgår af det offentliggjorte materiale – forudsat, at der inden for den stramme indkomstpolitiske ramme sker en udbredelse af arbejdsmarkedspensionerne.

Ud over dette ønsker regeringen at forhandle med de kommunale parter om en flerårig aftale om kommunernes økonomi, som indebærer en nedsættelse af de kommunale skatter med 2 pct.

Alt dette betyder en afgørende strukturlægning. Det er det, regeringen foreslår ved at sænke marginalskatterne, sanere fradragene og reformere dagpengesystemet. Det giver en større tilskyndelse til at arbejde og gøre en ekstra indsats i stedet for at vælge mere fritid eller offentlig forsørgelse. Denne strukturlægning er et vigtigt led, mener vi, i tilpasningen af det danske samfund til den vækstøkonomi, vi er på vej ind i.

Uden et smidigt arbejdsmarked og en arbejdsstyrke, der er villig til at gøre en ekstra indsats, får vi aldrig bugt med vore gældsproblemer. Hvis vi ikke er villige til dybtgående strukturændringer, får vi de samme problemer, når væksten kommer i gang, som vi havde for et par år siden. Det vil sige flaskehalsproblemer, for store lønstigninger og forværret betalingsbalance. Det er det, vi skal og kan undgå.

Jeg har hermed givet en oversigt over det forslag til økonomisk reform, som regeringen fremsatte den 13. oktober. Ved sammenholdelse af forslaget med regeringens plan fra foråret fremgår det tydeligt, hvilke ændringer regeringen har foretaget for at bane vejen for Socialdemokratiets deltagelse i et bredt forlig.

Ændringerne kan jeg sammenfatte i to hovedområder:

Det første gælder udgiftspolitikken. Regeringen ønskede en stramning af udgiftspolitikken, så den offentlige sektor i løbet af de næste 4-5 år blev bragt ned til det udgiftsniveau, der var gældende i begyndelsen af 1980'erne. Dette blev afvist af Socialdemokratiet. Regeringen foreslår nu, at udgifterne til indkomstoversførsler holdes i ro, og at anlægsudgifterne fastholdes på et uændret niveau. For driftsudgifterne tilstræbes et årligt fald på cirka ½ pct. – et årligt fald – hvilket bl.a. opnås ved en videreførelse af de hidtidige årlige produktivitetsforbedringer. Det betyder, at ønsker om nye udgiftsstigninger kun kan imødekommes, hvis der anvises tilsvarende besparelser på andre områder.

Det andet område, hvor regeringen har ændret på de forslag, som forelå, er den økonomiske fordeling. Regeringen havde, som man husker, ønsket en nedsættelse af 12-pct.-skatten til 8 pct. Det forslag giver vi afkald på. Regeringen havde foreslået, at det nye sikringsbidrag skulle udgøre det samme kronebeløb for alle, fordi de modsvarende dagpengeydelse jo er et ensartet beløb. I det nuværende forslag har vi ændret det til samme procentvise sikringsbidrag, uanset hvad indkomsten andrager. Og vi har foreslået, at 3-pct.-fradraget sættes op til et 5-pct.-fradrag.

Herudover har regeringen opgivet forslaget om begrænsning af befordringsfradraget, og forslaget om bortfald af fradrag for faglige kontingenter er ændret, så der gives fradrag for fagligt kontingent op til 3.000 kr.

Endelig har regeringen konkretiseret sit forslag om yderligere støtte til børnefamilierne. Det foreslås, at fripladsgrænsen for daginstitutionsbetaling forhøjes, og at der indføres en obligatorisk søskendemoderation. Samtidig nedsættes den højeste aftrapningsprocent for boligsikringen.

De gennemførte beregninger af forslagernes fordelingsvirkninger viser, at blandt de erhvervsaktive sker der ikke nævneværdige for-